

יהודה ברקן:

„הישראליות יכולות או להגיד מישפט או לחלוץ שד!“

עוד סרט־מתיחות של יהודה ברקן. ניפגש בסיבוב. ייצא השבוע לאקרנים. שוב מצלמה נסתרת. שוב אנשים מיקריים במצבים מביכים ומצחיקים. שוב מתיחות. שאלתי את יהודה ברקן: למה עוד פעם אותו הדבר?

זה כאילו את שואלת את מושביץ: למה אתה שוב עושה שוקולד? הוא מרגיש שהעם רוצה שוקולד. ולכן הוא מספק לו אותו. אני מרגיש שהעם רוצה לצחוק. ואני מספק לו צחוק. אם לכל אחד מיסרטייהמתיחות שלי באו יותר מ־600 אלף איש, זו ההוכחה הטובה ביותר שאת זה הם רוצים. ואני, כיצרון סרטים, מספק להם בדיוק את מה שהם רוצים.

סירטי המצלמה הנסתרת הם זולים. האם גם זו סיבה שאתה עושה אותם שוב ושוב?

כן. גם זו סיבה. אני מאמין שבארץ — אם רוצים גם להרוויח, כמובן — מותר להשקיע 250 אלף דולר. אם אתה משקיע הרבה יותר מזה, הסיכויים שלך לראות בחזרה את ההשקעה, ואפילו להרוויח, שואפים לאפס.

עשית הרבה כסף על סרטייהמתיחות הקורמים?

את יותר גרועה ממס־הכנסה, אפילו הם לא שואלים שאלות כאלה: אני מוכן להגיד שאני לא מתלונן. זה מספק אותך?

מאוד. נחזור שתי שאלות אחרות. אמרת לי, במילים אחרות, שסרטייהמתיחות האחרון שלך יהיה הסרט שלא ירוויח כסף. נכון?

אני מאמין שסרטייהמתיחות האחרון שלי יהיה כשאני ארגיש שמצאתי את עצמי בנושא ואין לי עוד מה לחדש. כרגע המצב הוא שכאשר אלן פנט, אלוף המתיחות האמריקאי, ישמע או יראה את המתיחות בניפגש בסיבוב, הוא ישפוש את ידיו ויגיד לעצמו: למה לא חשבתי על זה אני?

עושים הרבה סרטייהמתיחות בארצות־הברית ובדרום־אפריקה ובעוד כמה ארצות. אתם לא גונבים האחד מהשני?

יש הסכם ג'נטלמני בין כל היוצרים בשטח הזה, שלא חוורים על מתיחה. אפשר לעשות וריאציות על נושא, אבל לא להעתיק ממנו.

תגיד לי עכשיו, למה נסעת במיוחד לגרמניה כדי למצוא בחורה בעלת שדיים גדולים לסרט שלך — אין כאלה תוצרת הארץ?

מצאתי הרבה. מה שלא מצאתי זו ישראלית מספיק משוחררת שיחד עם חליצת השר, גם תוכל להגיד איוה מישפט. הישראליות יכולות או להגיד מישפט או לחלוץ שד. שניהם — זה לא.

שים רגע יד על הלב ותגיד לי, אין לך חלומות לעשות איוה סרטי־איכות, מאלה המוצגים בסינמטי־קיים?

תשאלו ישר: האם אין לך חלומות להפסיד בוחטות של כסף? לא. אין לי. אני לא מזוכיסט.

דויד גדנקן:

„אנחנו מס' 3 בעולם בצריכת צעצועי־ילדים!“

חלק גדול ממשכורת מועבר, בשנים האחרונות, לכמה מחברות־הצעצועים בעולם. כשפגשתי את דויד גדנקן, מנהל חברה לשיווק צעצועים, שאלתי אותו אם יש סיכוי להשבתה כללית של הענף, לפחות כאן.

להיפך. הצעצועים נעשים כל יום יותר יפים ויותר מתחכמים ויותר נדרשים עליידי הילדים. בימים אלה חזרתי משלוש תערוכות־הצעצועים הגדולות בעולם, ובאמת ראיתי דברים מרהיבים.

איפה יש תערוכות־צעצועים?

התערוכה הגדולה בעולם היא בלונדון. התערוכה בנירנברג נחשבת למכה של הענף, ובניו־יורק היתה תערוכה שכולה שואו. הם לא מראים לך צעצועים, הם עושים אותך חלק מהעניין.

כלומר?

למשל, קיבלתי הזמנה לחתונה שנערכה באחד האולמות המפוארים של התצוגה. האולם היה מלא כיפהפיות שהיוו את קהל המזומנים. לצלילי מרשה־החתונה הופיעו רוב ענק ודוכה ענקית, עשויים פרווה, והכריוו אמונים האחה לשני בטקס־החתונה מרשים. כל זה בא לפרסם שאם תקנה רוב ודוכה כאלה בחנות צעצועים, ותמלא את הפרטים בתעודת־ההישואין שתקבל ותשלח ברואר, אז תוך חודשיים ישלח לך בית־החרושת רובי אחד קטן, שכביכול נולד לזוג.

זאת אמריקה, ואיפה אנחנו. כמה אנחנו קונים, למשל, לעומת ארצות אחרות?

לפי הצריכה לראש, אנחנו מס' 3 בעולם, אחרי ארצות־הברית וגרמניה. במיספר חנויות־צעצועים, בהשוואה לאוכלוסיה, אנחנו הראשונים בעולם. בישראל קונים צעצועים ב־70 מיליון דולר לשנה.

כמה מתוך זה תוצרת הארץ?

רק כ־15%. קשה להתחרות במיזרח הרחוק.

ואין מה לעשות?

לפי דעתי יש מה לעשות. במקום להילחם האחד בשני, אני מציע לכל יצרני־הצעצועים בארץ להתאחד ולפתוח מרכז מכירות בניו־יורק. אני מאמין שאפשר לחדור לשוק, כי כאן בארץ יש פוטנציאל ושם באמריקה ענף־הצעצועים נמצא ברובו הגדול בידי יהודים. שיהיו מוכנים לעזור.

אולי לסיום תספר לנו מה צפוי בחנויות בשנה הבאה?

הדבר הבולט הוא לדעתי המוות המחולט של המישחקים האלקטרוניים והחזרה למישחקים ולצעצועים הקלאסיים. אני חושב שזה נסיון לשבור את הברירות שהקיסה את הילד מוכה המחשב. בשנה הבאה תהיה כאן פריחה של בובות־פרווה שילטפו ויפנקו את הילד.

דינה דלבר:

„גם כיבדי־השמיעה רוצים להשתמש בטלפון ציבורי!“

ב־31 במרס ייערך ברחבי הארץ יום התרמה לאגודת כש״ב של כיבדי־השמיעה. נידרש שוב לפתוח את הלב והכיס. פגשתי את דינה דלבר, מזכירת כש״ב וכיבדת שמיעה בעצמה, ושאלתי אותה: למה ילך הכסף שאנחנו מתבקשים לתרום?

הכסף שאנחנו מקווים לאסוף לא יחולק בין אנשים פרטיים. הכוונה שלנו היא לעשות פרויקטים שיעזרו לכיבדי־השמיעה להשתלב בחיים.

כמו, למשל?

אנשים כמונו אינם יכולים, למשל, ללכת לתיאטרון. בתיאטרון־חיפה הכנסנו מערכת מיוחדת של כבלים, המעבירה את הקולות מהכימה עליידי אלחוט, ישר לתוך מכשירי־השמיעה של האנשים שלנו. היינו רוצים להעניק מערכת כזאת לכל תיאטרון בארץ.

אנחנו לא יכולים להשתמש בטלפונים ציבוריים. צריך מכשיר מיוחד, שעולה 80 דולר, כדי שנוכל לשמוע בטלפון ציבורי. אנחנו צריכים לשכור סוציולוגים ופסיכולוגים, כי הרבה מאוד מהבעיות של כיבדי־השמיעה הן חברתיות. כל זה עולה כסף.

אתם נחשבים נכים?

לא. זאת הבעיה המרכזית. המוסד לביטוח לאומי לא מכיר בנכות שלנו, ולכן אין לנו כל ההטבות שיש לנכים.

מישררדיהממשלה השונים, חינוך ורווחה, למשל, תומכים באגודות „שמע“, „מוח־א“, ו„אח־א“. מדוע הם לא תומכים גם בכך?

כי הם החליטו שאנחנו יכולים להשתלב במיסגרת האירגונים הקיימים.

ומדוע לא?

כי הם עוסקים בילדים ונוער, והצרכים שלהם הם אחרים משלנו.

אנחנו מדברות עכשיו ואני לא מרגישה כלל שיש לך בעיה. מה אחוז הפגיעה שלך?

אני שומעת בערך 80% פחות ממך, אבל מפני שהדבר לא נראה לעין, גם לא מוכנים לקבל שיש לנו צרכים מיוחדים ובעיות מיוחדות, שכדי לפתור אותן צריך הרבה כסף.

כמה כסף אתם מתכוונים לאסוף ביום־ההתרמה?

כמה שיותר, וכל אגורה תתקבל בתורה ובאהבה.